

Steven Zeldenthuis (73) is een van de drie baancommissarissen van de drafbaan in Joure. Samen met Jan Semplonius (78) en Bram Stegenga (74) heeft hij de verantwoordelijkheid over de 900 meter lange grasbaan en zorgt hij ervoor dat de baan er bij elke paardenkoers keurig bij ligt.

‘Paarden schrikken van kleurverschillen in het gras’

TEKST QUINTEN VAN OOIJEN

‘Twee keer per jaar, in juli en september, strijden pikeurs met hun paarden hier op de grasbaan in Joure. De paarden draven voor een sulky, een lichte, tweewielige kar. Ik was twaalf jaar toen ik voor het eerst met mijn ouders meeding naar een paardenkoers. Het spel van wedden op de paarden vind ik fantastisch. Na jaren vrijwilliger te zijn geweest, ben ik sinds twee jaar een van de baancommissarissen.’

Zes weken de tijd

‘Voor paardenkoersen moet de baan vlak en niet te zacht, maar ook niet bikkelhard zijn. Lang gras geeft weerstand, een lengte van vier centimeter is ideaal. Ik zie de baan het liefst als een biljartlaken. Dat is een uitdaging, want we hebben maar zes weken om de baan klaar te krijgen. In mei worden op deze baan namelijk motorraces gehouden door motorclub Flying Boetoe, waarbij de zode kapot gaat. Gelijk na de motorraces wordt de baan onderhanden genomen door een loonwerker. De baan wordt vlak gemaakt met een kilverbak, waarna een gecombineerde machine met rotoegverkruiemrollen, zaai pijpen en zaai-gleufdichtmaakkettingen over de baan gaat. We gebruiken Engels raaigras dat diep wortelt en snel aanhecht op kale plekken. Vier weken na het zaaien laten we de baan bemesten met vloeibare mest voor een betere groei. Vloeibare mest bereikt de graswortels beter dan kunstmest. De machine heeft vlakke banden om sporen te voorkomen.’

Kleurverschillen voorkomen

‘Richting de koersdag checken we de baan minimaal eens per week. Op slechte plekken gooi ik modder en strooi ik graszaad bij. Zand gebruiken we niet, omdat het een andere kleur heeft dan de rest van de baan. Paarden schrikken daarvan. Dat geldt ook voor kleurverschillen in het gras. Bij de opbouw van de vip-tent op het middenterrein rijden vrachtwagens over rijplaten. De rijplaten moeten snel worden opgeruimd, want het gras eronder is binnen een paar dagen geel.’
‘Twee weken voor de koers maait de gemeente de baan twee keer per week met een gemeentemaaiër die ook voetbalvelden maait voor dicht gras. Een dag voor de koers zet mede-baancommissaris Jan Semplonius de baan uit met paaltjes. Tijdens de koers hoeven we de baan nauwelijks te repareren, alleen de bochten moeten regelmatig worden verlegd. Die hebben tijdens de koers veel te verduren door de zijwaartse krachten. De bochten zijn gevaarlijker en mogen niet glad zijn, anders kan de koers niet doorgaan. Gelukkig ligt de baan er bijna altijd goed bij, al zijn we door de beperkte tijd heel afhankelijk van het weer.’

Boven: Steven Zeldenthuis is richting de koersdag wekelijks op de grasbaan te vinden om het gras te beoordelen en kale plekken te verbeteren

Onder links: mede-baancommissaris Jan Semplonius zet de drafbaan uit met paaltjes. De paaltjes staan maar een stukje in grond, zodat ze makkelijk loskomen als er een wiel in blijft hangen

Onder midden: door de motorraces, waarbij de zode kapot gaat, moet de baan elk jaar opnieuw worden ingezaaid

Onder rechts: tijdens de koers draven de paarden met een sulky en koerier over de 900 meter lange grasbaan

